

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. november 1994

om støtte og obligatoriske afgifter til fremme af afsætningsmulighederne for fjerkræprodukter og produkter fra mindre husdyr i Belgien

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(95/486/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1574/93 ⁽²⁾, særlig artikel 19,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1574/93, særlig artikel 19,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 af 28. juni 1968 om en fælles markedsordning for visse varer, der er anført i bilag II til traktaten ⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 794/94 ⁽⁵⁾, særlig artikel 5,

efter at have opfordret de interesserede parter ifølge traktatens artikel 93, stk. 2, til at fremsætte deres bemærkninger ⁽⁶⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. Ved brev af 6. juli 1989, indgået den 11. juli 1989, gav Belgiens faste repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber ifølge EF-traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen meddelelse om et udkast til arrêté royal vedrørende obligatoriske afgifter til fremme af afsætningsmulighederne for produkter under den rådgivende sektion »fjerkræavl og opdræt af mindre husdyr«, der er oprettet i det nationale kontor for afsætning af landbrugs- og gartnerivarer (Office national des débouchés agricoles et horticoles).

Belgien meddelte supplerende oplysninger ved brev af 15. september 1989, indgået den 20. september 1989.

Udkastet til arrêté royal blev vedtaget den 31. juli 1989 og offentliggjort i den belgiske statstidende den 24. august 1989. Det forlænger finansieringsordningen for fjerkræavl og opdræt af mindre husdyr indtil den 31. december 1990.

2. Det pågældende forslag til arrêté royal ophæver arrêté royal af 28. februar 1985 om obligatoriske afgifter til fremme af afsætningsmulighederne for produkter under de rådgivende sektioner »fjerkræavl og opdræt af mindre husdyr« og »frugt og grøntsager«, der er oprettet i Office national des débouchés agricoles et horticoles.

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 152 af 24. 6. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 92 af 9. 4. 1994, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 24 af 1. 2. 1990, s. 13; EFT nr. C 302 af 22. 11. 1991, s. 4; EFT nr. C 142 af 4. 6. 1992, s. 3.

Arrêté royal af 28. februar 1985 blev gennemgået af Kommissionen (støtte C 7/87 — ex-støtte NN 54/86), der traf en negativ beslutning den 30. november 1988⁽¹⁾. I artikel 1 i beslutningen anførte Kommissionen, at den pågældende støtte var uforenelig med fællesmarkedet på grund af dens finansieringsmåde. Støtten finansieres delvis over obligatoriske eksportafgifter, som Kommissionen fandt svarede til afgifter med tilsvarende virkning som eksporttold, der er uforenelig med traktatens artikel 12. Belgien ændrede (arrêté royal af 8. marts 1989) de påtalte bestemmelser ved at afskaffe ovennævnte afgifter.

Kommissionen sendte den 25. april 1989 Belgien et brev for at henlægge sagen.

3. Ved brev SG(89) D/15032 af 30. november 1989 indledte Kommissionen proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for den støtte (se punkt II.2), der blev forlænget ved arrêté royal af 31. juli 1989, på grund af støttens finansiering via obligatoriske afgifter, der opkræves på dyr, der indføres fra andre medlemsstater til slagtning, og hos importører, hvis erhvervsvirksomhed kun vedrører indførsel, og som kun indfører foderblandinger fra andre medlemsstater (procedure C 49/89).

Ved en offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter om ovennævnte beslutning og opfordrede dem til at fremsætte deres bemærkninger.

4. A. Belgien gav ved brev af 24. maj 1991 meddelelse om et forslag til arrêté royal om ændring af ovennævnte arrêté royal af 31. juli 1989. Dette forslag blev vedtaget den 5. august 1991 og offentliggjort i den belgiske statstidende den 21. september 1991.

Dette forslag udvider den tidligere ordning til også at omfatte kaniner og forlænger anvendelsesperioden af det således ændrede arrêté royal af 31. juli 1989 til den 31. december 1991.

- B. Belgien gav endvidere ved brev af 19. februar 1992 meddelelse om et forslag til arrêté royal om ændring af ovennævnte arrêté royal af 31. juli 1989. Dette forslag blev vedtaget den 4. maj 1992 og offentliggjort i den belgiske statstidende den 21. maj 1992.

Dette forslag udvider den tidligere ordning til også at omfatte æglæggere og slagtekyllinger og gør den permanent.

5. Med hensyn til de to foranstaltninger i henholdsvis punkt 4.A og 4.B gav Kommissionen ved breve af 31. juli 1991 (procedure C 39/91) og af 28. maj 1992 (procedure C 10/92) Belgien meddelelse om sine beslutninger om at udvide den procedure i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, der blev indledt den 3. november 1989, til også at omfatte den samme støtte, der først blev forlænget indtil den 31. december 1991 og dernæst uden tidsbegrænsning, stadig på grund af dens finansiering over obligatoriske afgifter, der rammer dyr, der indføres fra andre medlemsstater til slagtning, samt importører, hvis erhvervsvirksomhed kun vedrører indførsel og som kun indfører foderblandinger fra andre medlemsstater.

Ved to andre offentliggørelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽³⁾ underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter om ovennævnte beslutninger og opfordrede dem til at fremsætte deres bemærkninger.

II

1. Den støtteordning, der blev indført ved arrêté royal af 31. juli 1989, ændret ved arrêts royaux af henholdsvis 5. august 1991 og 4. maj 1992, hvis forslag blev meddelt Kommissionen, er beskrevet nedenfor.

Støtte

2. Støtten har til formål at fremme salget af de pågældende produkter (reklame, udstillinger, messer, markedsundersøgelser og deltagelse i internationale kongresser).

Obligatoriske afgifter

3. Støtten finansieres over obligatoriske afgifter, der opkræves til fordel for rådgivningssektionen »fjerkræavl og opdræt af mindre husdyr«, der blev oprettet i Office national des débouchés agricoles et horticoles sådan som fastsat ved arrêté royal af 31. juli 1989, ændret ved ovennævnte arrêts royaux.

Beskattede produkter

— Æg :

Æg af hønsefugle, duefugle og svømmefugle i skal og egnet til forbrug i uforandret stand eller til anvendelse i levnedsmiddelindustrien

⁽¹⁾ EFT nr. L 85 af 30. 3. 1989, s. 45.

⁽²⁾ EFT nr. C 24 af 1. 2. 1990, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. C 302 af 22. 11. 1991, s. 4 og EFT nr. C 142 af 4. 6. 1992, s. 3.

- Ægprodukter :
Æg uden skal, æggeblomme og ægalbumin
- Fjerkrækød :
Hønefugle, duefugle og svømmefugle, tamme
- Kød :
Alle slagtekroppe og dele af fjerkræ og kaniner, der kan fortæres af mennesker
- Kaninkød :
Alt kød fra en kanin, fersk, kølet, frosset eller dybfrosset
- Kanin :
Alle tamkaniner uanset alder og køn
- Foderblandinger.

Afgiftspligtige

- Fjerkræslagterier, der er godkendt af ministeriet for offentlig sundhed
- Ægpakkerier
- Æggrossister
- Virksomheder, der er specialiseret i ægprodukter
- Virksomheder, der har ægprodukter som en bibeskæftigelse
- Indehavere af æglæggere
- Indehavere af slagtekyllinger (undtagen daggamle kyllinger)
- Rugerier
- Opformeringsvirksomheder, der er anerkendt af landbrugsministeriet
- Indehavere af en af landbrugsministeriet udstedt godkendelse til import eller fremstilling af foderblandinger
- Personer, der slagter eller lader kaniner slagte
- Importører af slagtede kaniner fra tredjelande.

Afgiftssatser

- Fjerkræslagterier :
 - 3 000 bfr., hvis de slagter under 100 000 dyr om året
 - 100 000 bfr., hvis de slagter over 2 mio. dyr om året
 - 0,05 bfr./slagtet dyr, hvis de slagter mellem 100 000 og 2 mio. dyr om året.
- Ægpakkerier :
 - 6 000 bfr., hvis de har en teknisk sorteringskapacitet på højst 5 000 æg i timen

- 8 000 bfr., hvis de har en teknisk sorteringskapacitet på over 5 000 æg i timen, men højst 15 000 æg i timen
- 10 000 bfr., hvis de har en teknisk sorteringskapacitet på over 15 000 æg i timen.
- Æggrossister :
 - 3 000 bfr. om året.
- Virksomheder, der har ægprodukter som bibeskæftigelse :
 - 1 500 bfr. om året.
- Virksomheder, der er specialiseret i ægprodukter :
 - 12 000 bfr. om året.
- Virksomheder, hvis anlæg har en faktisk pasteuriseringskapacitet på 3 tons/time eller derover :
 - 30 000 bfr. om året.
- Indehavere af høner til æglægning, der er eller ikke er læggemodne og udsætterhøner :
 - 1 000 bfr. om året for en virksomhed med en kapacitet på 5 000 til 14 999 dyr
 - 2 000 bfr. om året for en virksomhed med en kapacitet på 15 000 til 29 999 dyr
 - 4 000 bfr. om året for en virksomhed med en kapacitet på 30 000 dyr eller derover.
- Indehavere af slagtekyllinger (undtagen daggamle kyllinger) :
 - 1 500 bfr. om året for en virksomhed med en kapacitet på 10 000 til 24 999 dyr
 - 3 000 bfr. om året for en virksomhed med en kapacitet på 25 000 dyr eller derover.
- Rugerier :

Det drejer sig om følgende årlige afgifter :

- 20 000 bfr. for en kapacitet på over 2 mio. æg
- 15 000 bfr. for en kapacitet fra 1 mio. til 2 mio. æg inklusive
- 12 000 bfr. for en kapacitet fra over 750 000 til 1 mio. æg inklusive
- 9 500 bfr. for en kapacitet fra over 500 000 til 750 000 æg inklusive
- 7 500 bfr. for en kapacitet fra over 300 000 til 500 000 æg inklusive
- 5 500 bfr. for en kapacitet fra over 200 000 til 300 000 æg inklusive
- 4 000 bfr. for en kapacitet fra over 100 000 til 200 000 æg inklusive
- 2 500 bfr. for en kapacitet fra over 1 000 til 100 000 æg inklusive.

- Opformeringsvirksomheder :
 - 1 bfr./avlshøne på bedriften.
 - Indehavere af en godkendelse til import eller fremstilling af foderblandinger :
 - 1 700 bfr. om året.
 - Person, der slagter eller lader kaniner slagte :
 - afgiften andrager 1,25 bfr. pr. slagtet kanin
 - af denne afgift
 - konteres 0,15 bfr./kg kaninkød leverandøren af kaniner undtagen importører af levende kaniner fra en anden medlemsstat
 - konteres 0,50 bfr./kg kaninkød opkøberen af slagtede kaniner bortset fra produkter, der ikke er beregnet til forbrug, eller som er uegnet til konsum.
- De pågældende afgiftspligtige fradrager deres obligatoriske afgifter 0,50 bfr./kg produkter, der er ikke beregnet til forbrug eller er uegnet til konsum.
- Offentlige eller private slagterier betaler denne afgift, dog mindst 6 000 bfr./år.
 - Importører af slagtede kaniner fra tredjelande :
 - 1 bfr./kg indført kaninkød.

III

1. I forbindelse med de tre ovennævnte procedurer opfordrede Kommissionen Belgien til at fremsætte sine bemærkninger. Bemærkningerne blev tilsendt Kommissionen henholdsvis ved brev af 11. januar 1990, af 26. september 1991 og af 11. juni 1992. (Følgende punkt 2 til 6).

Ved offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (se punkt I.3 og 5) underrettede den de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter om ovennævnte beslutninger og opfordrede dem til at fremsætte deres bemærkninger.

2. Belgien gjorde i første række gældende, at de bestemmelser, som Kommissionen havde indledt proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for, allerede figurerede i arrêté royal af 28. februar 1985, som der blev truffet endelig negativ beslutning om den 30. november 1988 (støtte C 7/87 — ex-støtte NN 54/86). I forbindelse med denne procedure havde Kommissionen anset den pågældende støtte for uforenelig med fællesmarkedet, udelukkende fordi den finansieres over obligatoriske afgifter, der opkræves ved eksport i strid

med EF-traktatens artikel 12, og havde ikke bestridt, at den blev finansieret ved andre afgifter, der opkræves på produkter, der indføres fra andre medlemsstater.

3. Med hensyn til afgiften på slagtning anfører Belgien, at den importør, der sælger et levende dyr til en belgisk erhvervsdrivende, ikke afkræves afgift. Det er derfor forkert at konkludere, at opkrævningen er forskudt til et trin, der nødvendigvis følger efter indførslen.
4. Ifølge de samme myndigheder opkræves afgifterne på slagteriet uanset oprindelse i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 95 og EF-Domstolens retspraksis. I dom af 31. maj 1979, sag 132/78 (Denkavit)⁽¹⁾ fastslog EF-Domstolen, at for at det kan antages, at afgiften på et importeret produkt er et led i et generelt, internt afgiftssystem og således ikke rammes af forbuddet mod afgifter med tilsvarende virkning som told, skal den være pålagt et indenlandsk produkt og et tilsvarende importeret produkt med samme sats på samme stadium i omsætningen, og grundlaget for afgiftskravets stiftelse skal være det samme for de to produkter. Den afgift, der erlægges ved slagtning af såvel nationale som importerede dyr, opfylder helt disse betingelser.
5. Desuden påstår Belgien, at det foreliggende tilfælde ikke kan sammenlignes med situationen i EF-Domstolens dom af 25. juni 1970, sag 47/69 (Frankrig mod Kommissionen)⁽²⁾, som Kommissionen nævner. Den afgift, som den franske regering i det pågældende tilfælde afkrævede importørerne, gik nemlig til at støtte alene den franske tekstilindustri, hvilket dannede grundlag for EF-Domstolens udtalelse om, at sådan støtte havde en beskyttende virkning. Men de erhvervsdrivende, der finder det økonomisk interessant at importere dyr for at lade dem slagte på belgiske slagterier, nyder godt af de samme salgsmæssige forhold som de erhvervsdrivende, der opkøber dyr hos belgiske opdrættere. Efter slagtningen får kødet nemlig det belgiske slagteris stempel påtrykt, og man kan ikke længere se, hvilket land kødet stammer fra. De opkrævede midler anvendes til at finansiere en salgskampagne for at forøge forbruget af dette kød samt til at støtte alle erhvervsdrivende på messer og udstillinger.

Da arrêté royal af 31. juli 1989 blev udvidet til også at omfatte kaninsektoren, meddelte Belgien ved brev af 26. september 1991, at de afgifter, der opkræves på kaninkød, skulle anvendes til en salgskampagne for kaninkød i håbet om at opnå et forøget forbrug af

⁽¹⁾ Sml. 1979, s. 1923.

⁽²⁾ Sml. 1970, s. 487.

denne kødtype, hvilket vil fremme såvel det indenlandske opdræt som import af kaniner. De erhvervsdrivende, der importerer levende kaniner for at lade dem slagte på belgiske slagterier, nyder godt af de samme salgsmæssige fordele som de erhvervsdrivende, der opkøber dyr hos belgiske opdrættere. Dette generelle salgsmæssige forstærker nemlig de reklamekampagner, som belgiske og udenlandske virksomheder måtte gennemføre.

6. Med hensyn til den obligatoriske afgift, der opkræves hos importører, hvis erhvervsvirksomhed kun vedrører import, og som kun indfører foderblandinger fra andre medlemsstater, mener Belgien, at landet overholder EF-Domstolens retspraksis der følger af ovennævnte dom af 31. maj 1979 (Denkavit).

IV

1. Som Kommissionen fastslog det i sin endelige negative beslutning af 30. november 1988, kan støtte, der finansieres over obligatoriske afgifter, med hensyn til dens formål (se punkt II.2), fremme udviklingen af de pågældende sektorer uden at ændre betingelserne for samhandelen i et omfang, der er i strid med den fælles interesse, og kan derfor henføres under den undtagelse, der er fastsat i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c). Kommissionen kunne dog ikke konkludere, at den pågældende støtte var forenelig med EF-bestemmelserne, da den finansieres over obligatoriske afgifter, der er i strid med EF-traktatens artikel 12.

Denne holdning af 30. november 1988 gav nemlig, som Belgien bemærker det (punkt III.2), ikke anledning til indvendinger imod, at støtten finansieres over obligatoriske afgifter på produkter, der indføres fra andre medlemsstater, da Kommissionen endnu ikke i landbrugssektoren havde anvendt konklusionerne af EF-Domstolens dom af 25. juni 1970 i sag 47/69 på støtte, der finansieres over obligatoriske afgifter, der opkræves på trin efter indførslen, og over obligatoriske afgifter i form af et fast beløb, der opkræves hos importørerne af foderblandinger, hvis eneste erhvervsvirksomhed består i indførsel af produkter fra andre medlemsstater.

Med hensyn til skattelignende afgifter på produkter, der indføres fra andre medlemsstater, er Kommissionens mening følgende:

Ifølge EF-Domstolens retspraksis udgør det forhold, at en statsstøtte finansieres over en obligatorisk pålagt

afgift, et væsentligt element ved vurderingen af denne støtte, og ved vurderingen af en sådan støtte bør både støtten og dens finansieringsmåde behandles ud fra EF-retten.

Kommissionen mener derfor ifølge denne retspraksis, at en støtte ikke kan finansieres over skattelignende afgifter på produkter, der indføres fra andre medlemsstater. En sådan finansiering har nemlig en beskyttende virkning ud over den egentlige støtte, da selv om indenlandske produkter og importerede produkter behandles lige på det teoretiske plan, favoriseres de nationale erhvervsdrivende nødvendigvis på det praktiske plan, da salgskampagnerne inspireres af nationale specialiseringer, behov og mangler.

2. Under hensyntagen til dette finansielle aspekt, som Kommissionen nu finder, gør støtten uforenelig med fællesmarkedet i den pågældende sektor, indledte den den 30. november 1989 proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for støtten under nr. 1, for så vidt den finansieres ved obligatoriske afgifter på produkter, der indføres fra andre medlemsstater.

— I strid med Belgiens argumenter i punkt III.4 og 6 kan et opkrævningssystem eventuelle forenelighed med EF-traktatens skattebestemmelser således ikke ændre Kommissionens vurdering af den støtte, opkrævningssystemet finansierer, ud fra EF-traktatens artikel 92 ff. Der tages nemlig ikke hensyn til den beskyttende virkning ud over den egentlige støtte, sådan som EF-Domstolen har fastslået det, i forbindelse med en undersøgelse af, om afgiften er forenelig med EF-traktatens artikel 95.

— Ligeledes i strid med Belgiens argumenter i punkt III.5 er den afgiftspligtige, det være sig den indenlandske producent eller importøren, ikke et relevant element ved denne analyse og kan derfor ikke ændre Kommissionens holdning. Der tages kun hensyn til den afgift, der påhviler produktet selv på et hvilket som helst trin af dets markedsføring.

3. I det foreliggende tilfælde finansieres den støtte, der finansieres over obligatoriske afgifter til fordel for fonden for fjerkræprodukter og produkter fra mindre husdyr, delvis over afgifter, der rammer produkter, der indføres fra andre medlemsstater, ved slagtning af tamfjerkræ (obligatorisk afgift, hvis størrelse fastsættes pr. slagtede dyr) og kaniner (obligatorisk afgift, hvis størrelse fastsættes pr. slagtede kanin) samt importører, hvis erhvervsvirksomhed kun består i at indføre foderblandinger fra andre medlemsstater.

4. Princippet om ikke at opkræve afgift på produkter, der indføres fra andre medlemsstater, bør udvides til også at omfatte deres forarbejdning, når denne ikke ændrer deres oprindelse, så at det forhindres, at fritagelsen for afgiften ved grænsen blot omgås ved, at afgiften på indførte produkter erlægges på senere trin efter indførslen.

Den behandling, som varerne undergår, skal nemlig kunne ændre produktets oprindelse, så at det i givet fald ikke længere kan anses for et indført produkt.

5. De afgifter, der opkræves til fordel for fonden for fjerkræprodukter og produkter fra mindre husdyr, kan også ramme produkter, der indføres fra andre medlemsstater, når avlshøner på bedriften beskattes (1 bfr./dyr). Det skal fastslås, om hønerne efter en vis opdrætningsperiode har undergået en ændring af deres oprindelse som omhandlet i artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾. Denne undersøgelse består i at fastslå, om dyrs oprindelse er ændret under opdrætningsperioden i ovennævnte artikels betydning. Kriterierne i denne artikel, der hovedsagelig gælder handelen med tredjelande, kan nemlig analogt anvendes på den interne EF-samhandel af mangel på andre bestemmelser for produkter af EF-oprindelse.

Af mangel på EF-kriterier for ændring af oprindelse for levende høner, der ikke helt er opdrættet i et enkelt land, har Kommissionen ingen indvending mod støtten, der finansieres over en afgift på avlshøner på bedriften, men forbeholder sig ret til at tage foranstaltningen op til ny behandling, når der vedtages EF-bestemmelser herom.

6. På samme måde havde Kommissionen, når den tidligere tog stilling, ikke undersøgt, om opfedningsperioden for kaniner og høner inden deres slagtning (afgiftens udløsende begivenhed) alene eller kombineret med slagtningen af disse dyr kunne give dyr indført fra andre medlemsstater belgisk oprindelse.

Af samme årsager som anført i nr. 5, andet afsnit, forbeholder Kommissionen sig ret til at tage sin holdning op til revision, når der vedtages EF-bestemmelser herom.

7. Ifølge Kommissionen bør princippet om ikke at beskatte produkter indført fra andre medlemsstater ikke omfatte import af foderblandinger eller dyr fra

andre medlemsstater, når importen foretages af en fabrikant af foderblandinger, eller når beskatningen sker på et skønsmæssigt grundlag, dvs. uden at der tages hensyn til eventuelle indførsler fra andre medlemsstater, der foretages af en importør, der også indfører disse produkter fra tredjelande. EF-Domstolens retspraksis er nemlig ikke til hinder for, at de pågældende afgifter opkræves på produkter indført fra tredjelande eller på den indenlandske produktion. Princippet udvidelse er derfor begrænset til importører, hvis eneste virksomhed består i import af foderblandinger eller dyr alene fra medlemsstater (»specialiseret importør«). Men ifølge bestemmelserne i de pågældende arrêts royaux udelukker finansieringen af støtten til salgsmestod for fjerkræprodukter og produkter fra mindre husdyr ikke, at der opkræves en obligatorisk afgift, der også rammer »specialiserede importører« af foderblandinger fra andre medlemsstater, dvs. de importører, hvis erhvervsvirksomhed kun vedrører import, og som kun importerer foderblandinger fra andre medlemsstater.

8. Opkrævning af afgifterne ud fra produktionsvirksomheden (fast årlig afgift) og ikke ud fra mængden af produkter, der eventuelt indføres fra andre medlemsstater, opkøbes, forarbejdes eller sælges, udgør ikke et beskyttende element ud over den egentlige støtte på grund af dens årlige og skønsmæssige karakter, dvs. uden forbindelse til de importerede mængder.

Da provenuet af de opkrævede afgifter indgår i en fælles fond for fjerkræprodukter og produkter fra mindre husdyr, er det dog ikke muligt at udskille den således finansierede støtte fra den samlede ovennævnte støtte.

9. Opkrævningssystemets eventuelle forenelighed med EF-traktatens artikel 95 kan ikke ændre Kommissionens vurdering af den støtte, som systemet finansierer, ud fra artikel 92 ff.

10. Den støtte, der finansieres over de obligatoriske afgifter, kan derfor ikke anses for forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92 på grund af dens finansiering og skal derfor afskaffes.

Belgien skal meddele de foranstaltninger, landet påtænker at træffe for at sikre, at dyr og foderblandinger, som »specialiserede importører« indfører fra andre medlemsstater, fritages for opkrævningen af ovennævnte obligatoriske afgifter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

11. Nærværende beslutning foregriber ikke de konsekvenser, som Kommissionen eventuelt drager for EUGFL's finansiering af den fælles landbrugspolitik —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Belgien yder for fjerkræprodukter og produkter fra mindre husdyr, og som finansieres over obligatoriske afgifter som fastsat i arrêté royal af 31. juli 1989, ændret ved arrêtés royaux af henholdsvis 5. august 1991 og 4. maj 1992, er uforenelig med fællesmarkedet ifølge EF-traktatens artikel 92 og skal afskaffes, for så vidt disse obligatoriske afgifter også rammer produkter fra andre medlemsstater ved slagtning af fjerkræ og kaniner samt »specialiserede importører« (i denne beslutning drejer det sig om importører, hvis erhvervsvirksomhed

kun vedrører import, og som kun importerer foderblandinger fra andre medlemsstater) af foderblandinger fra andre medlemsstater.

Artikel 2

Belgien underretter senest to måneder fra nærværende beslutnings meddelelse Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 1994.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen
